

(สำเนา)

ที่ สร.๐๘๐๑/๔๐๙๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑๓ กันยายน ๒๕๑๗

เรื่อง พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตหวงห้ามที่ดินในท้องที่อำเภอเมืองกาญจนบุรี อำเภอวังขนาย
อำเภอบ้านทวน และอำเภอวังกะ จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. ๒๕๙๑ ขัดแย้งกับแผนที่ท้าย
พระราชกฤษฎีกา

เรียน เลขาธิการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนมาก ที่ สร.๐๒๐๓/๑๓๖๖๑
ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๑๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง ขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาเสนอ
ความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีในปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับปัญหาเรื่องพระ
ราชกฤษฎีกากำหนดเขตหวงห้ามที่ดินในท้องที่อำเภอเมืองกาญจนบุรี อำเภอวังขนาย อำเภอบ้าน
ทวน และอำเภอวังกะ จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. ๒๕๘๑ ขัดแย้งกับแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาตาม
ความประสงค์ของกระทรวงอุตสาหกรรม นั้น

ข้อเท็จจริงในปัญหาเรื่องนี้ปรากฏตามหนังสือ ที่ อก.๐๓๐๑/๖ ลงวันที่ ๒
มกราคม ๒๕๑๗ ว่า พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตหวงห้ามที่ดินในท้องที่อำเภอเมืองกาญจนบุรี
อำเภอวังขนายอำเภอบ้านทวน และอำเภอวังกะ จังหวัดกาญจนบุรี พุทธศักราช ๒๔๘๑ ได้กำหนด
เขตหวงห้ามไว้ในมาตรา ๔ ว่า เขตหวงห้ามตามพระราชกฤษฎีกานี้ คือ ที่ดินที่อยู่ภายในเขตหวง
ห้ามตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา และแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาได้กำหนดเอาที่ดินในเขต
ท้องที่อำเภอเมืองกาญจนบุรี อำเภอวังขนาย อำเภอบ้านทวน อำเภอวังกะ จังหวัดกาญจนบุรี และ
ตำบลสวนผึ้งอำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี เป็นเขตที่อยู่ภายในเขตหวงห้าม แต่ได้เรียกชื่อพระราช
กฤษฎีกานี้ว่า พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตหวงห้ามที่ดินในท้องที่อำเภอเมืองกาญจนบุรี อำเภอวัง
ขนายอำเภอบ้านทวน และอำเภอวังกะ จังหวัดกาญจนบุรี พุทธศักราช ๒๔๘๑ โดยมีได้ระบุชื่อ
อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรีไว้ในชื่อพระราชกฤษฎีกาด้วย ทางกระทรวงอุตสาหกรรมเข้าใจว่า
เมื่อมิได้ระบุตำบลสวนผึ้ง อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี ไว้ในชื่อพระราชกฤษฎีกาด้วย จึงไม่ถือว่า
เขตที่ดินในท้องที่ตำบลสวนผึ้ง อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี รวมอยู่ในเขตที่ดินหวงห้าม และ
กระทรวงอุตสาหกรรมได้อนุญาตประทานบัตรให้เปิดการทำเหมืองในบริเวณที่ดินในท้องที่ตำบล
สวนผึ้ง อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี ไว้หลายรายโดยไม่ทราบว่ ที่ดินในท้องที่ดังกล่าวเป็นเขต
หวงห้ามตามพระราชกฤษฎีกา กระทรวงอุตสาหกรรมเห็นว่าเรื่องนี้เป็นความผิดพลาดของพระ

ราชกฤษฎีกาควรจะได้แก้ไขแนวเขตแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาให้ถูกต้อง โดยตัดเขตตำบลสวนผึ้ง อำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี ออกจากการเป็นเขตหวงห้าม

บัดนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวแล้ว ขอเสนอความเห็นดังต่อไปนี้

เมื่อได้พิจารณามาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตหวงห้ามที่ดินในท้องที่อำเภอเมืองกาญจนบุรี อำเภอวังขนาย อำเภอบ้านทวน และอำเภอวังกะ จังหวัดกาญจนบุรี พุทธศักราช ๒๔๘๑ ซึ่งบัญญัติว่า ที่ดินรกร้างว่างเปล่าซึ่งต้องหวงห้ามตามพระราชกฤษฎีกานี้ คือที่ดินที่อยู่ภายในเขตหวงห้ามตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ห้ามมิให้ผู้ใดเข้าหักร้าง จัดทำหรือปลูกสร้างด้วยประการใด ๆ ในที่ดินนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าหน้าที่ประกอบกับแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาแล้วจะเห็นได้ว่า ความในมาตรา ๔ กำหนดให้ถือแนวเขตที่ปรากฏในแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาเป็นเขตหวงห้าม ดังนั้นเมื่อแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาได้แสดงแนวเขตไว้ชัดแจ้งโดยรวมถึงตำบลสวนผึ้ง อำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรีด้วย จึงเห็นได้ว่าความประสงค์ในการตราพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ก็เพื่อกำหนดเอาเขตที่ดินในท้องที่ตำบลสวนผึ้ง อำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี เข้าไว้เป็นเขตหวงห้ามด้วย ประกอบกับผู้แทนกระทรวงกลาโหมได้ชี้แจงยืนยันว่า เขตหวงห้ามบริเวณที่อยู่ในท้องที่ตำบลสวนผึ้ง อำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี เป็นเขตชายแดนติดต่อกับสหภาพพม่า มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสงวนไว้เพื่อประโยชน์ในทางยุทธศาสตร์และผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรมได้ยืนยันเพิ่มเติมด้วยว่า ขณะนี้การอนุญาตประทานบัตรในเขตที่ดินหวงห้ามในท้องที่ดังกล่าวกระทำไม่ได้โดยไม่มีข้อขัดข้องประการใด เพราะได้รับความร่วมมือจากกระทรวงกลาโหมอยู่แล้ว เมื่อได้วินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายเช่นนี้แล้ว และประกอบกับทางปฏิบัติไม่มีข้อขัดข้อง จึงเห็นว่าไม่จำเป็นจะต้องแก้ไขพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้แต่ประการใด

ในการพิจารณาปัญหานี้ มีผู้แทนกระทรวงกลาโหม (กรมพระธรรมนูญ และกรมส่งกำลังบำรุงทหาร) ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม (กรมทรัพยากรธรณี) และผู้แทนกระทรวงมหาดไทย(กรมที่ดิน) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) สมภพ โหตระกิตย์

(นายสมภพ โหตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานเลขาธิการกรม

โทร. ๒๒๐๒๐๖ - ๙